Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 70 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 29 1979 No. 70. VOL. LXXXVI.

ДЕСЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ КАНДИДАТІВ ЗДОБУЛИ ПЕРЕМОГУ У ПРОВІНЦІЙНИХ ВИБОРАХ В АЛЬБЕРТІ

Едмонтон, Канада. — Український католицький тижневик „Українські Вісті", пишучи вичерпно про провінційні вибори в Альберті інформує, що прогресивно-консервативна партія Альберти виграла втретє провінційні вибори, здобуваючи цим разом рекордове число послів — 74 на усіх 79. Тільки 5 послів здобула опозиція, 4 — партія суспільного кредиту, а 1 — партія НДП. В попередніх виборах на 75 послів консерватисти мали тільки 69 послів, а шість послів мали опозиційні партії.

Із 19-ох українських кандидатів перемогу здобули 10, з того 9 послів з прогресивно - консервативної партії і 1 з іншого списку. Після вибору прем'єр провінційного уряду П. Логід заявив, що теперішній уряд одержав мандат від виборців Альберти, але він свідомий того, що уряд мусить прислухатися до голосу усіх альбертців, без огляду на їхнє політичне переконання та їх етнічну приналежність. Перемога партії прем'єра Логвіда дасть йому змогу сильніше говорити на конференції провінційних прем'єрів, яка відбудеться незабаром.

Офіційно на списку було 19 українських кандидатів. Може бути, що були ще також й інші кандидати, але вони змінили своє прізвище або писали його в неукраїнському звучанні. Кандидатами з прогресивно-консервативної партії були: Василь Дячук, д-р К. Папроцький, Катруся Чічак, Ю. Козяк, І. Заозірний, С. Кушнір, Ю. Топольницький, І. Батюк, П. Тринчій. З партії НДП кандидували 5 українців: В. Коблюк, П. Опришко, М. Середняк, С. Леськів і Г. Бабчук; з партії суспільного кредиту: В. Бук і В. Накокечний; з ліберальної партії: Р. Харко, Р. Пісецький і Орест Бойко.

Отець митрат Семен Іжик очолює етнічний Пресовий Клюб Манітоби

Вінніпег, Канада. — У висліді річних Загальних Зборів Пресового Клюбу Манітоби, які відбулися на початку березня ц. р., о. митрата Семена Іжика, довголітнього редактора українського католицького тижневика „Поступ" і активного церковного й громадського діяча обрано головою Клюбу етнічної преси. Крім о. С. Іжика до Екзекутиви з української сторони входять: о. д-р С. В. Савчук, Михайло Гикавий, Стефанія Бубнюк, Наталія Башук і представники 9-ох етнічних газет, які появляються різними мовами в Канаді.

о. митрат Семен Іжик

Управа УМ в Ню Йорку поінформувала про посилення кампанії із метою збільшення членства

Під час відвідин членів Управи Українського Музею Головної Канцелярії УНСоюзу та В-ва „Свободи". Сидять (зліва): п-і Любов Дражевська, головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис, д-р Зофія Сивак, д-р Богдан Цимбалістий та п-і Марія Савчак. Стоять (зліва): редактори: Є. Федоренко, З. Снилик та Р. Гадзевич, головний організатор УНСоюзу Василь Оріховський, головний касир УНС мгр Уляна Дячук, д-р Климентій Рогозинський, п-і Наталка Хитра-Рибак, головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, редактори: В. Тершаковець, Л. Коленська та В. Левенець.

Джерзі Сиiі, Н. Дж. (Л. К.). — „Український Музей - це культурна установа; культура нас урятувала і нас об'єднує, — заявив д-р Богдан Цимбалістий, голова, сьогодні незвичайно популярного Українського Музею в Ню Йорку — серед українських і чужинецьких кіл — прибувши до видавництва „Свободи" у п'ятницю, 23-го березня ц. р., разом із членами Управи цього Музею: д-ром Климентієм Рогозинським — заступником голови, п-і Любов'ю Дражевською — заступником голови, п-і марією Савчак україномовною секретаркою, п-і Наталкою Хитрою Рибак та д-р Зофією Сивак — членами Екзекутиви.

Під час розмови з членами Екзекутиви та редакторами „Свободи", д-р Б. Цимбалістий, висловивши признання УНСоюзові за фінансову підтримку та „Свободі" й „Українському Тижневику" за публікацію матеріялів у справі Музею, сказав, що головною метою відвидин Управи УМ є посилити кампанію за збільшення членства, а в цьому їм може допомогти „Свобода", друкуючи їхні звідомлення і статті. Сьогодні УМ має 350 членів, а щоб здобути сильну фінансову базу — потрібно збільшити членство щонаймен-

(Закінчення на стор. 3)

У лютому ціни дуже зросли, Білий Дім заповідає протизаходи

Вашінгтон/Даллас. — Департамент праці минулої п'ятниці, 23-го березня, повідомив, що протягом лютого ціни продуктів широкого вжитку зросли на 1,2 відсотка, що представляє собою найбільший зріст за останніх чотири і пів року. Коментатори твердять, що це вказує , що антиінфляційна кампанія Білого Дому, базована на добровільних обмеженнях в підвищеннях цін на продукти та на подібну здержливість робітничих спілок щодо вищих заробітних платень, не має успіху.

Якщо впродовж наступних 12-ох місяців ціни зростали б таким самим темпом, то річний інфляційний зріст становив би 15,4 відсотка, а не 7,4 відсотка, як це передбачував Білий Дім в січні цього року, — інформує Департамент праці. У той же час більшість робітничих спілок додержується добровільної 7-відсоткової межі відносно підвищень в заробітних платнях.

Президент Джіммі Картер і його дорадники виявили „невдоволення" з лютневої статистики, зокрема з факту, що знову значно збільшилися ціни на харчові продукти, різні роди пального, зокрема на бензину та оливу для огрівання помешкань, як теж дуже зросли ціни мешканевих будинків і чинші за помешкання.

Президент, промовляючи, в неділю, 25-го березня, в Далласі, Тексас, на Крайовій конвенції директорів телевізійних сіток і радіостанцій, повідомив, що великі корпорації таки додержуються добровільних меж відносно цін, а головними спричинниками підвищень — це корпорації „середнього і меншого розмірів", які помилково вважали, що ця межа їх не стосується.

Він підкреслив, що далі не плянує встановляти примусової урядової контролі над цінами і платнями, бо в минулому показалося, що на довшу мету ці заходи мали навіть „більш негативні наслідки". Президент, однак, заявив, що протягом наступних кільканадцятьох днів Білий Дім оприлюднить назви 4-ох або 5-ох корпорацій, які не зуміли пояснити надмірних підвищень в цінах своїх продуктів. Президент також зазначив, що федеральний уряд може відмовитися надавати урядові контракти таким підприємствам.

Щодо недавнього повідомлення Департаменту торгівлі, що впродовж останніх трьох місяців приходи корпорацій ЗСА зросли на рекордових 26,4 відсотка, тобто противорічили антиінфляційній кампанії Білого Дому, президент Картер зазначив, що приходи таки були надмірні, але він не дуже тим турбується, бо разом з приходами корпорації збільшили свою продуктивність та затруднили більше число робітників.

День раніше, тобто в суботу, 24-го березня, президент Картер промовляв в Елк Сиіі, Оклагома, де також висловив затурбовання фактом, що в лютому ціни продуктів широкого вжитку зросли аж на 1,2 відсотка, зазначуючи, що його уряд збільшить кількість працівників Ради стабільности платень і цін, що її очолює Альфред Кан, із теперішніх 39-ох до 233-ох, щоб поліпшити нагляд над тими підприємствами та профспілками, які порушують добровільні верхні межі. Він теж твердив, що добровільний підхід Білого Дому в ділянці боротьби з інфляцією виявиться правильним, але треба „трохи більше часу" і співпраці всіх секторів американської економіки, уряду, Конґресу та всього населення.

Олег Пастушенко кандидує до Шкільної Ради в Ірвінґтоні

Ірвінґтон, Н. Дж. (П. Б.). — Олег Пастушенко, заступник головного касира Щадниці „Тризуб" у Нюарку, старається про вибір до Шкільної Ради Ірвінґтону. Багато впливових американців, знайомих Олега, є певні, що він має всі кваліфікації бути членом Шкільної Ради, і цим самим піддержують його кандидатуру.

Олег Пастушенко

24-річний Олег, син Тараса і Тетяни Пастушенко, замешкалий при 118 Несбіт Террас в Ірвінґтоні, закінчив українську парафіяльну школу св. Івана Хрестителя, середню Ірвінґтонську школу і Ратґерський університет із книговодства.

Під час комерційних студій належав до Пласту і Спортового Товариства „Чорноморська Січ", де брав активну участь в різних ділянках спорту. Будучи в середній Ірвінґтонській школі в 1971/72 роках отримав відзначення - нагороду спортовця з ділянки копаного м'яча і тенісу. В січні 1978 року міська леґіслятура Ірвінґтону назначила його на члена Дорадчого комітету здоров'я, а кілька місяців пізніше до Дорадчого комітету контролі наркотиків. Останньо він закінчує Школу продажі нерухомостей.

„Ірвінґтон Геральд" широко розписується про досягнення Олега та його програму, як майбутнього члена Шкільної Ради, зацитувавши його слова: „Я знаю про проблеми в середній Ірвінґтонській школі і я хотів би допомогти учителям і учням, щоб вони могли спокійно працювати, осягаючи щораз вищий рівень навчання".

Олег у своїх бажаннях бути членом Шкільної Ради має піддержку Українського Народного Дому, Спортового Товариства „Чорноморська Січ", Українського Конґресового Комітету Нюарку-Ірвінґтону і околиці та інших українських організацій.

Тож всі ірвінґтонці голосуймо 3-го квітня 1979 року на Олега Пастушенка! Запам'ятайте його число „3-А".

Учителі Канадського Інституту Українських Студій прибули до Ню Йорку

Ню Йорк, Н. Й. (М. Сурмач). — Із Едмонтону, Канада, приїхали учителі, члени Канадського Інституту Українських Студій під проводом учительки Олени Білаш, щоб відвідати тут школи, музеї, театри та українські установи. Поміж цією групою є учителі й інших національностей, але здебільша — це українці. У четвер, 29-го березня ц. р. по полудні, вони прибудуть на „долину міста" Ню Йорку, а відтак, цього ж дня, коло 6-ої год. вечора можна буде їх зустрінути в ресторані „Одеса" при 7-ій вулиці поміж 2-ою і 3-ою евеню.

КУРДИ В ІРАНІ ОДЕРЖАТЬ АВТОНОМІЮ

Санандадж, Іран. — У понеділок, 26-го березня, іранська влада звільнила решту курдських полонених, тобто 97 осіб, яких заарештовано минулого тижня під час збройних зударів між іранськими військовими частинами та курдами, які заселюють західньо-північну частину Ірану, як теж частини Іраку, Сирії, Туреччини та Советського Союзу. Біля 200 осіб згинуло під час минулотижневих збройних зударів, а понад 120 курдів були заарештовані.

Після переговорів курдських лідерів з представниками іранського уряду, точніше, з дорадниками мусулманського провідника Аятолли Хомейні, вирішено, що курди одержать національну, культурну та релігійну автономію в межах іранської держави.

Курди — це 12-мільйоновий нарід, який впродовж сторіч намагається створити самостійну державу Курдистан, але їхня батьківщина тепер поділена між вищезгаданими 5-ма країнами. Вони не тільки відмінний від іранців нарід, але також належать до сунітської вітки ісламської релігії, а іранці — до шиїтської. Тому ворожнеча між курдами та іранцями спричинена не тільки національними, але і релігійними причинами.

Згідно з цьоготижневим домовленням, в частинах Ірану, де живуть курди, в школах викладатимуть курдську мову. Крім того, генерал-губернатором тієї частини Ірану вперше в історії буде курд, а саме: Ібрагім Юнесі. Курдська Рада також матиме право призначувати місцевих адміністраторів, як рівнож місцеву міліцію.

Іран — це багатонаціональна країна, в якій живе понад 30 народів. Іранці (перси) становлять менше ніж половину населення держави, а найбільшою національною меншиною є власне курди, яких є понад 3 мільйони осіб.

Хоча виглядає, що дійшло до тимчасового заминення між курдами і новим іранським урядом, то в той самий час почалися збройні зудари іранських військ з членами інших національних меншин, зокрема з туркменами, бахтіярами та белуджами. Спостерігачі передбачають, що в найближчому майбутньому національне питання в Ірані ще більше загостриться.

ОПЕК підвищить ціни нафтової ропи на 9 відсотків

Женева, Швайцарія. — Закінчуючи свою дводенну нараду, 13 членів Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК) у вівторок, 27-го березня, вирішили підвищити ціну нафтової ропи на 9,05 відсотка замість на 4-5 відсотка, як раніше плянували. Підвищення в ціні має ввійти в силу 1-го квітня цього року.

Деякі члени ОПЕК-у вимагали, щоб ціни на нафтову ропу зросли на 20 або навіть на 35 відсотків, але під натиском таких поміркованих країн, як Савдійська Арабія, яка є провідним експортером цього роду пального, дійшло до компромісу, тобто до 9,05-відсоткового підвищення.

Уряд ЗСА, як теж уряди інших країн, які імпортують нафтову ропу, вказують, що навіть 9,05-відсоткове підвищення в ціні є надмірне і може дуже послабити економічну ситуацію не тільки в індустріялізованих державах, але теж в економічно недорозвинених країнах „третього світу".

Речники Білого Дому у вівторок заявили, що існує можливість, що запляновании виступ президента Джіммі Картера на телебаченні та по радіо в справі енерґетичної проблеми відкладуть з четверга, 29-го березня, до наступного понеділка, або і вівтірка, бо Президент і його дорадники були зайняті проблемою підписання ізраїльсько-єгипетського мирного договору і не мали досить часу присвятити відповідної уваги промові Президента відносно енерґетичної проблеми.

Реаґуючи на повідомлення ОПЕК-у в справі 9,05-відсоткового підвищення в ціні нафтової ропи, члени уряду ЗСА висловили затурбовання, що ціни бензини, оливи для огрівання домів та інших нафтових продуктів, які вже і так дуже високі, зростуть навіть більше, і то протягом наступних кільканадцятьох днів.

Вибори до канадського парляменту відбудуться 22-го травня

Оттава, Онт. — У понеділок, 26-го березня, прем'єр-міністер Канади П'єр Трудо подав до відома, що вибори до парляменту цієї країни відбудуться у вівторок, 22-го травня ц. р. Згідно з конституцією Канади вибори до 285-членної Палати Громад мають відбуватись що п'ять років.

Лідери правлячої Ліберальної партії сподіваються поновної перемоги, яка затвердила б при владі прем'єр-міністра Трудо. Одначе опозиційна Прогресивно-консервативна партія, що її очолює 39-річний Джозеф Кларк, покладає великі надії на помітний зворот до консерватизму в Канаді, як на це вказують висліди виборів у деяких західніх провінціях. Крім того, недавні опити серед населення Канади вказують на зниження популярности прем'єр-міністра Трудо, який очолює канадський уряд на протязі 11-ох років. У передвиборчій кампанії кандидати Проґресивно-консервативної партії мають намір наголошувати такі пекучі проблеми як інфляція, безробіття, зріст закордонних інвестицій, а з тим і привласнювання природних багатств Канади чужими країнами.

Центральною нерозв'язаною проблемою залишається франкомовна провінція Квебек, яка стримить до незалежности. Вибори може скомплікувати ще й той факт, що робітничі спілки, які досі піддержували Ліберальну партію, погрожують, що вони піддержуватимуть нову демократичну партію, яка є соціялістичної орієнтації. Політичні спостерігачі не виключають можливості, що при майже однаковій кількості голосів двох головних партій, Нова демократична партія може мати рішальний голос у новому балансі сил.

Аналітики уважають, що ключевою у нових виборах буде провінція Онтаріо, посли якої становлять майже одну третину канадського парляменту.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР В. БАРАГУРИ В ЛМКЛЮБІ

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 30-го березня ц. р., о год. 7-ій вечора, тут в приміщенні цього Клюбу при 136 Друга евеню, відбудеться Авторський вечір ред. Володимира Барагури, твори якого читатимуть сам автор і Степан Крижанівський. В музичному інтермецко виступить жіночий вокальний ансамбль при УМІ в Ню Йорку — „Промінь" під проводом Богданни Волянської.

ЄВГЕН СВЕРСТЮК ПРО УКРАЇНСЬКО-ЖИДІВСЬКІ ВЗАЄМИНИ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — У самвидаві поширюється есей Євгена Сверстюка „Зерна українсько-ізраїльської солідарности". Цей документ буде повністю надрукований в „Сучасності", а тут передаємо деякі винятки. Сверстюк, після відбуття 7-річного ув'язнення у Пермських таборах, перебуває тепер на засланні в Бурятській АССР. Як відомо, Сверстюка, одного з найвидатніших українських літературних критиків, органи КҐБ арештували в січні 1972 року під час масового погрому над українськими патріотами. Есей Сверстюка написаний ще в Пермських таборах у грудні 1977 року.

Євген Сверстюк

„...Немає дражливішої теми, ніж теми психології націй і взаємини націй і всі прагнуть далі від національного егоїзму і ближче до ідеальних гасел. Відчуваю наскільки легко затягується ця тема в машину політичної кон'юнктури і як важко підняти правду над солодкою чи лукавою правдоподібністю. Але це суворий обов'язок. Коли читаєш у В. Коротича як йому в американському університеті ставилось запитання: „Чому всі українці антисеміти?" відчуваєш брехню в кожному слові, починаючи з кон'юнктурної брехні самого Коротича...

Українці — нація пройнята християнським духом терпимости, щирости, прощання. Ми розуміємо народи, які хочуть зберегти свою віру, своє місце. Але наше власне місце захмарене грозою, коли над ним висять все нові й нові кари.

Звернемось до виразників нашого духу — наших співців. Перша половина XIX століття дала в усіх країнах немало виявів тради-

(Закінчення на стор. 3)

ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ПРОТЕСТІВ, ЩОБ РЯТУВАТИ ЖИТТЯ СЕРГІЄНКА І ЙОГО МАТЕРІ

Ню Йорк. — Представництво Української Гельсінкської Групи інформує про нову загрозу для засланого на сибір Олеся Сергієнка та для його матері Оксани Мешко і закликає до протестів, щоб рятувати їх життя. В повідомленні цього Представництва, яке підписали Петро Григоренко, Надія Світлична і Зінаїда Григоренко, дослівно сказано:

ЗЛОЧИН ЗА ЗЛОЧИНОМ

Представництво Української Гельсінкської Групи одержало перевірені відомості про те, що Олеся Сергієнка послали в заслання на Далекий Схід, в район, до якого вільний в'їзд заборонений. Перепустки матері — Оксані Мешко — на відвідини сина не дають.

Олесь Сергієнко хворий на туберкульозу. Умови в засланні поодинокій і виснаженій таборами людині не кращі таборових. Оксана мешко, 74-літня жінка, вимучена 10-ма роками сталінських таборів і страхом за життя сина, з яким вона розлучена вже 7 років, тепер поставлена в умови нових мук.

Життя Олеся Сергієнка і його матері Оксани Мешко поставлені під велику загрозу, і це вже не присудом, а сваволлям влади.

Йде беззаконна розправа за участь Оксани Мешко в Українській Гельсінкській Групі.

Ми закликаємо до протесту.

Все ще поборюють греко-католиків в Галичині

Київ. — Советський атеїстичний журнал „Наука і релігія" інформує про появу нової книжки Анатолія Шиша „спеціяліста" від релігійних справ, який цим разом пише про „юніятів-покутників". Книжка скерована проти, як пише советський журнал, „секти" греко-католиків, які, згідно з твердженням А. Шиша, „ведуть антирадянську протизаконну роботу" й через те її переслідують. Шиш каже, що „покутники" (це від слова покутувати) діють найбільше в Івано-Франківській області, хоч менші групи проявляють деяку діяльність і в інших областях України.

У книжці п. з. „Уніяти-покутники" мовиться про „мізерну жменьку" людей, які, мовляв, займаються реакційною діяльністю, культивують „релігійний фанатизм". Книжка Шиша видана 25.000 тиражем у видавництві „Карпати" в Ужгороді. Про її появу советські громадяни довідалися на атеїстичній виставці у Львові, яка проходить там у Львівському музеї історії й атеїзму і в більшості присвячена справі „покутників".

В Західній Україні переслідування найбільшою мірою стосуються УКЦеркви, формально зліквідованої советською владою, але яка не перестає діяти в підпіллі, як це вже було раніше інформовано на підставі документів Пресової Служби ЗП УГВР.

Книжка Шиша, як твердять поінформовані джерела, масово поширюється режимом серед населення. Вона написана в стилі примітивної советської пропаганди.

Совєти засудили ще одного релігійного лідера

Москва. — Аґентство Ройтерс інформує, користуючись дисидентськими джерелами, що советський суд засудив в кінці минулого тижня ще одного релігійного лідера, тим разом 83-річного Шолокова, духовного провідника адвентистів, закидаючи йому „образу держави" і підмовлювання громадян до релігійної активности. Шолоков очолював цю релігійну секту на протязі останніх 30 років. Крім нього суд засудив також чотирьох інших осіб, між ними Іллю Лепшіна, який також одержав 5 років тяжких робіт у виправно-трудових таборах. Крім того суд визнав, що майно засуджених повинно бути передане на власність держави. Суд над релігійними лідерами відбувся в Ташкенті.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ізоляція Тайвану

Рік часу залишилося до Олімпійських ігрищ, яким покладуть початок змагання в зимовому спорті у ЗСА, а вже почали снуватись контроверсії навкруги цього найбільшого спортового спектаклю в світі, ніби продовжуючи серію сумних явищ, які за малими вийнятками супроводили майже кожну Олімпіяду новітніх часів.

Слід тільки пригадати випадки в Мельбурні, Австралія,в 1956 р., коли в Мадярщині вибухла революція, чи заворушення в Мехіко перед і під час Олімпіяди в 1968 році у зв'язку з домінуючими тоді подіями — війною у В'єтнамі і злушення ,,чехо-словацької весни'' совєтськими танками. Ще більш трагічною була Олімпіяда в Мюнхені, Західня Німеччина, в 1972 році, коли арабські терористи вбили кільканадцять ізраїльських атлетів. Не обійшлось без контроверсій і під час XXI Олімпіяди в Монтреалю, Канада, що її попередило досить цинічне потягнення канадського уряду, який заборонив спортовцям Тайвану перебувати на території Канади. Канадський уряд ще раніше зірвав дипломатичні зв'язки з Тайпеєм, що викликало ланцюгову реакцію явищ, які нічого спільного зі спортом не мають. Своєрідною іронією є факт, що хоча міжнародні спортові зустрічі не повинні бути форумом для політичних інтриг і порахунків, то власне Олімпіяди новітніх часів стали, як бачимо, аренами навіть кривавих зударів з чисто політичних мотивів. І тут не помагають ,,побожні бажання'' чесних, але й наївних осіб, про ,,спорт без політики''.

У центрі уваги знову став Тайван, доля якого починає щораз то більш узалежнюватись від Пекіну. Випливаючи на міжнародні води після десятків років майже цілковитої ізоляції, Китайська Народна Республіка рішила відновити своє членство в Міжнародному Олімпійському Комітеті (МОК), очевидно, коштом Тайвану. Бож і як інакше: чейже в 1976 році Канада встановила прецедент, не допускаючи тайванців до участи в Олімпіяді, визнавши раніше КНР. Коли ж КНР допущено до Об'єднаних Націй, та дипломатам з Тайвану чемно сказали ,,пакуватись'' і забиратись ,,домів''. Навіть президент Джіммі Картер заявив, що існує тільки один Китай з осідком у Пекіні і, будучи послідовним, зірвав дипломатичні зв'язки з Тайваном, обмінюючись амбасадорами з Пекіном. І так поволі зашморгується петля довкола шиї Тайвану, якого комуністичний Китай поступово і методично витискає з міжнародних організацій при тихій співпраці, а в найкращому випадку — мовчанці західніх держав. Власне тих держав, речники яких з патосом і пієтизмом складають заяви про мораль в політиці, про ,,спорт без політики''. Ясно, що коли переставити теперішнє становище Тайвану в МОК на інші міжнародні організації, де ,,старша сестра'' пригадає з єхидною усмішкою про встановлені прецеденти, додаючи ще й великодушно, як це було у випадку Олімпійських ігрищ, що спортовці Тайвану можуть виступати в рядах збірної КНР, то вже незабаром Тайван опиниться в цілковитій ізоляції від решти світу, готовий, немов дозрілий овоч, до кошика ,,братнього возз'єднання''. І не треба буде китайським лідерам вдаватись до ,,насильних засобів'', як цього побоюється Вашінгтон, бо такі заходи будуть зайві.

Коли брати олімпійський аспект цієї суто політичної ситуації та його вміле використання Пекіном, то оливи до вогню долляв МОК в одному із своїх безглуздих потягнень, доручаючи Совєтському Союзові встановлення XXII-их літніх Олімпійських ігрищ у Москві та ще в декількох містах ,,країни рад'', що їх тепер запопадливо ,,очищується'' від ,,небажаних елементів'', тобто від членів правозахисних рухів. Справа ж Тайвану — це тільки перший кризовий момент у зв'язку з надходячою Олімпіядою. Совєтські організатори вже поробили ряд своїх застережень по відношенню кого, коли і на як довго допускати на територію СССР, маючи, очевидно, на увазі й участь в самих ігрищах.

А панове з МОК-у надалі продовжують складати заяви, що ,,в спорті нема політики'' та що вони твердо стоять на сторожі олімпійських ідеалів. Такими словесними твердженнями вони ніяк не переконають тайванців і багатьох інших.

Лев Яцкевич

ЗАТІСНЮЄТЬСЯ ПЕРСТЕНЬ НАВКОЛО ВІЛЬНОГО СВІТУ

Останні події в Ірані, Афганістані, Камбоджі та В'єтнамі викликають щораз більший сумнів вільного світу, чи ЗСА спроможні захистити його перед агресією російського імперіялізму. Одним з її провісників — постійний ріст зброєння Совєтського Союзу. Величезні стрільна, змонтовані на мобільних, вигальних плятформах, стоять постійно націлені на західньоевропейські міста.

На початку цього року вони провели безпрецедентну пропаґанду проти продукції невтронної бомби в ЗСА, завданням якої мало бути проникання наступаючих совєтських військ смертоносною радіяцією. Під тиском совєтської пропаганди ЗСА припинили продукцію тієї нищівної зброї.

На широких морях вільного світу з'являються щораз частіше кораблі совєтської воєнної фльоти з неприхованою ціллю протину водних шляхів постачання та ізоляції ,,демократичного арсеналу'' Америки від її союзників в Европі та Азії. Совєтські збройні сили мають не тільки перевагу в кількості школених жовнірів та танків, але також в будівництві воєнної фльоти, в тому самому часі, коли кораблі американської ,,нейві'' позначені процесом старіння та обниженням їх ударної сили. Це, очевидно, не означає, що Совєтський Союз є сьогодні вже непоборний. Перечить тому, хоч би факт легкости, з якою неозброєний корейський літак проникнув в щільно захищений воєнний стратегічний район півострова Колі та мурманського порту.

Совєтський Союз свідомий того, що під теперішню пору, мимо деякої переваги, ЗСА та держави вільного світу ще засильні для безпосередньої конфронтації з ними. Тому він зосереджує покищо свою увагу на ті країни Близького Сходу, Африки та Азії, що постачають вільному світові пальне та сирівці. Перекинувши до Етіопії повітряним шляхом більйонової вартости воєнні матеріяли, совєти стали твердою ногою на африканський суходіл та спільно з ,,африканським корпусом'' кубинців помагають абесинським диктаторам підкоряти ісламських націоналістів з Еритреї, що останками сил бороняться в гірськім бастіоні на побережжі Червоного моря. Здобуття цієї морської смуги дозволить совєтській фльоті збудувати там морську базу, майже вінна-віч з побережжям Савдійської Арабії. В той спосіб совєтська фльота матиме змогу контролювати всі танкирі, що вестимуть нафту до вільного світу, не говорячи вже про можливість збомблення всіх її нафтопроводів. У тому американський Конґрес, мимо протесту ізраїльського уряду та американських жидів, дозволив Савдійській Арабії купити в ЗСА 60 струменевих літаків, типу Е-15.

Але, покищо, головна стратегія Совєтського Союзу спрямована на африканські терени, які, на думку швайцарського щоденника ,,Ноє Цюріх Цайтунг'', становлять найслабше звено вільного світу. Знавці совєтської політики й стратегії передбачають, що на підкоренні Африки совєтсько-кубинські з'єднання будуть перекинуті на терен Південної Америки або Івансько-Африканського Бльоку, об'єднаного в нафтовому картелі ,,ОПЕК''. Покищо, в Демократичній Республіці Ємен(колишній англійський протекторат Аден)1000 совєтських каґебістів та східньонімецьких дорадників проводить вишкільну базу для терористів світу.

Якщо ми вже при Сході, тоді слід пригадати читачам, що Москва в липні минулого року здобула важливу політичну перемогу в Афганістані, в якому влада перейшла в руки просовєтської політичної партії. Афганістан — це одне звено перстня: Афганістан-Іран-Ірак та Пакістан, які окружають арабські нафтові терени. Афганістан межує з Совєтським Союзом на віддалі 1,000 миль та становить дуже важливе стратегічне положення, з якого совєтський генеральний штаб має змогу провезти ударні випаси одночасно до 3-ох держав: Індії, Ірану та Савдійської Арабії.

Тепер Совєтський Союз заанґажований, щонайменше, в 6-ох ,,визвольних'' війнах в Африці.

Місцеві марксистські партизани ,,Полізаріо'' озброєні совєтською та чеською зброєю, ,,боряться за контролю Еспанської Сагари, а конкретно за великі зложища, з військами Марокка та Мавританії.

В Заїрі (Центральна Африка) велася від місяця травня м. р. громадянська війна за копальні міді та кобальту в к. провінції Катанґи Шаба. Напасники рекрутуються з залишок війська та поліційних відділів старої Катанги (тепер на услугах політичних завдань Москви, та під новою назвою ,,визвольної (марксистської) армії''. Ця армія кермована з Анґолі кубинськими та східньонімецькими дорадниками.

Існування Заїру зв'язане з експортом міді та кобальту (половина припасів світу). Без тих копалень в повному ході та їх европейських фахових робітників і техніків Заїр не має

(Закінгення на стор. 4)

Михайло Кучер

НЕП, ЧИ СПРАВЖНІ ЗМІНИ В КИТАЇ?

[3]

Завдання Китаю також також буде нелегке: психологічно пристосуватись до цілком іншого світу. Китай мусить прийняти засаду рівности з іншими країнами, можливо стати трохи більш ,,рівним'' як решта, або ,,прімус інтер парес''.

У такому випадку Африка зі своїм голим ,,третім світом'', який до певної міри опанував СССР, відступить на дальший плян. Можливо побільшиться ідеологічна та економічна важливість Азії з таким економічним гігантом як Японія. Біля Японії можуть об'єднатися ,,молодші брати'', або ,,братні народи'' Кореї, В'єтнаму, Тайвану, Сінгапуру і Ґонгконгу. Цей бльок може стати загрозою для Заходу, вже не кажучи про СССР. Бо вже тепер є натяки на можливість економічної війни поміж Японією та ЗСА. Розрив або розбіжність поміж Східньою Азією та Заходом будуть більш небезпечні як напруження СССР -ЗСА.

Денг знайшов немалу кількість американських сенаторів, які погоджуються на його арґументи про совєтську гегемонію і що САЛТ II — це зрада Америки. Не тільки американська, але ціла західня дипломатія мусить витратити багато енергії та хисту, щоб виявити наскільки становище і поводження Китаю можна передбачити. Бо Китай як сила, що діятиме на світовій арені, є фактично невідома.

Якщо Захід зробить те, що хоче Денґ, себто союз проти ,,гегемонії'', або Москви,це поставить світ у становище, яке передбачав Орвел в 1984 році. Насамперед Денг хоче послабити детант поміж ЗСА та СССР.

А тепер дещо із життєпису Денга. Політично він унікальне явище серед китайських політиків. Він неемоційний, твердий. Два рази ,,воскрес'' з політичної смерти.

За культурної революції Червона Ґвардія схарактеризувала його як другого з черги на політичній верхівці, який пішов капіталістичним шляхом. Денг повернувся до влади 1973-76 і відразу почав війну з дружиною Мао та рештою групи ,,популістів'', відомих як група ,,чотирьох''. Тоді Денга схарактеризували як ,,непоправного капіталіста'', що винен у правих ухилах''. Денг пробував підважити культурну революцію. 1977 року він повернувся до влади вдруге тільки місяць після смерти Мао. Тоді він унешкідливив ,,групу чотирьох''.Минулого листопада Денг полетів до Японії оформити умову про мир та приязнь і повернувся додому з торговельною умовою на 20 мільярдів долярів. Після того Денг іронічно запропонував західнім капіталістам конкурувати з Японією на китайському ринку. Подорож його до Японії була дуже популярна в Китаї. Після Японії Денг полетів до ЗСА і сталося так, що ця країна із довголітнього ворога обернулася у приятеля.

Політику модернізації Китаю Денґа з ентузіязмом приняло молоде покоління китайських політиків і взагалі населення. Він думає, що соціялізм означає заможність, а не біду та непевність. Він має за собою досвід генерального секретаря партії, тому на Заході до нього прислухаються.

1927 року, коли настав поділ між комуністами та націоналістами, Денг працював два роки нелегально у Шанхаї над створенням червоної армії Півдня. Взяв участь у ,,Довгому Марші'' (1934-1935) і був головою політичного відділу Першого армійського корпусу.

Під час протияпонської війни (1937-1945) був політичним комісарем 129 дивізії, також воював як повстанець в горах Тайлянду.

Родився 1904 року, жив шість років у Франції, вчився і працював. Був активним у китайській соціялістичній лізі молоді. Став членом китайської комуністичної партії 1924 року. Кілька місяців учився у Москві, але не приняв совєтсько-московського большевизму і ,,промивки мозків''.Москва тоді готувала ,,кадри'' для опанування китайської комуністичної партії.

1946-49 рр. — це кінець китайської громадянської війни. Денг був партійним секретарем Другої польової армії. Одна з тих армій ,,звільнила'' Китай від націоналістів.

1954 року Денг став генеральним секретарем партії. Відносини Денга з Мао характеризувалися постійними конфліктами, які привели до того, що Мао врешті визнав його здібності. Час від часу Мао нарікав, що Денг трактує його як вже покійного ,,предка''.

У листопаді 1966 року Денг скритикував сам себе як того, хто хоче верховодити і не звертає уваги на думки інших. Він назвав себе ,,дрібно-буржуазним інтелектуалом'', який не розуміє завдання соціялізму і пообіцяв стати ,,добрим учнем Мао''. Після того Денг зник з політичної арени на шість років і тільки 1973 року його вибрано до ЦК КПК. Сталося це на бажання Мао.

1977 року Денг скритикував сам себе вдруге після смерти Мао. Але в той час він сказав мало. Справжня популярність Денга виростає з його боротьби проти культурної революції. Літом 1975 року він проголосив війну крайньолівій групі партії, яка настоювала на продовженні культурної революції, не звертаючи увагу на економіку. Денг назвав їх шахраями марксизму, яких треба виключити з партії. ,,Вони вживають революційних гасел постійно, викривлюють їх і нагинають до власного вжитку. Біле роблять чорним і чорне білим. Вони звели на манівці думання мас, розбили єдність працюючої кляси. Він висміював політиків доби культурної революції дошкульним словником Хрущова. Між іншим, він казав ,,є люди, які самі нічого не можуть і хочуть стати відомими, зневажаючи та критикуючи інших. Вони настільки малі і непомітні, що вилазять на плечі інших аби їх помітили''.

У квітні 1976 року жінка Мао знову заатакувала Денга, вживаючи для того імені покійного прем'єра Чу-Ен-лая, який був проти того, щоб Денг став його наступником.

Великим політичним плюсом Денга було і є те, що він не брав участи в культурній революції. Два рази він відмовився стати прем'єром і задоволився віцепрем'єрством. На природне питання, як і чим Китай заплатить за величезний імпорт — Денг відповідає: експортом вугілля і нафти. Але невідомо, чи того можна буде осягнути вчасно. Таке питання ще не розглядалося. Не менше важливою є справа хліборобства. Чотири п'ятих населення Китаю живе на селі. Прихильники хуткої індустріялізації кажуть, що індустріялізація допоможе селянству, а якщо ні, то розвиток індустріялізації буде зроблено коштом сільського господарства,

(Закінгення на стор. 4)

Михайло Островерха

„ІСТОРИЧНА БОМБА"

(1945-1946 роки)

Під таким наголовком написав книжку А.Л. Смит, знавець, експерт, справ роззброєння і німецьких справ. Цією своєю працею, спертою на архівних матеріялах із перших джерел, автор викликав у всьому політичному світі велике — не так іздивування, а радше — зацікавлення, а в декого може й обурення: бож говорить він про „військо фантазму Черчілла". Виразно й без прикривання твердить, що було три мільйони німців, офіційно звербовані, які перейшли з-під „неприявного" авторитету Гітлера під команду Деніца, тобто, Черчілла. Були домовлення провідників альянтів у Касаблянці, 1943 року, — до якого домовлення прилучився і Сталін, — що Райх мусить піддатися без умов. Черчілл, до своїх плянів: „зберегти німецьку армію", використав тодішнє безладдя, хаос, і що москалі й не спостережуться у тій його затії. Черчілл порозумівся тоді з Монтгомері — командував на півночі Европи — з Александром — командував в Італії — щоб вони переконали якнайбільше число німців та італійців, щоб вони не демобілізувалися: на око обеззброєні, у дійсності — під командою британців. І мільйон німців „здалися" англійцям; також „здалися" найкращі частини війська італійців. Заковикою стала Норвегія: американці були погляду, що виходу нема і треба відступити цю країну большевикам; Черчілл на це не погодився: „Хто володіє Норвегією, той може стати загрозою британським островам і південній Европі". І при найтайнішим посуненні 400-тисячна армія Бема піддалася англійцям; німці рахувалися роззброєні, але не полонені; генерали й узагалі усі старшини далі командували своїми частинами. Цей маневр Черчілла урятував Норвегію, що вона не впала в лабети Сталіна. Цей самий „преценденс" пристосували й до Данії та Голляндії. І так, три мільйони війська — обеззброєні, але під своїми прапорами — стояли поруч британських сил. Ніхто не відкрив тайни, що німецькі генерали співділяли з англійцями: Ліндеман у Данії, Блюментрітт у смузі Балтики і Везер, Блясковіц від Везер до Голляндії. Ця дивна армія проіснувала від травня 1945 до квітня 1946 року. Черчілл декуди уступав, щоб на інших „пунктах" зискати. В Потсдамі Сталін шорстко і поривно запитався: „Що ви зробили з німецькими вояками в Норвегії?". На це Черчілл у незаймленій невинності відповів: „Які німці у Норвегії? Це ж англійці!".

З МИСТЕЦЬКОЇ ХРОНІКИ

У 50-ЛІТТЯ ТВОРЧОСТИ МИСТЦЯ

Невичерпне у своїй мистецькій діяльності новойоркське ОМУА — 136 Друга евеню — знову влаштувало у своїй ґалерії виставку образів мистця Василя Панчака. Ця виставка присвячена 50-літтю творчости мистця. Виставлено всіх 48 праць, олія. Цей робітник пензля, — праці якого ми всі знаємо й не раз прикладно оцінюваний, врешті, він і нині незмінно тримається свого, для нього притаманного, мистецького вислову, цікавий він у своїй наполегливій, плідній творчості. Ця виставка триває від 18-го березня до 1-го квітня 1979 року.

М. Островерха

о. Семен Гаюк

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УАПЦ

КОНЕЧНІ ЗАУВАЖЕННЯ ДО ОДНИХ „СПОГАДІВ"

(4)

5. Його відношення до УАПЦ формації 1942 року

Від вихованого в чужому реакційному середовищі автора „Спогадів" годі було сподіватися іншого наставлення до УАПЦ, що повстала в 1921 році, та стягнула на себе окрім всяких офіційних анатем ще й цілу повінь найбруднішої московської лайки та очорнювань. Але відношення його й до УАПЦ формації 1942 року також не краще помимо того, що ця формація повстала при інших обставинах та очолена була ієрархією, яка з точки погляду пізніших канонічних вимог, вже не повинна була викликати в нього якихбудь застережень, а тим більше лютої ворожнечі. Однак його „Спогади" вказують на протилежне.

Слід при тому побіжно пригадати історію виникнення т.зв. другої формації УАПЦ.

У вересні 1939 року, коли по розпаді Польщі, західні українські і білоруські землі опинилися під новим окупантом — большевиками, майже слідом за червоними ордами на Волинь прибули й емісари совєтської церкви. Спочатку прибув архиєпископ Сергій Вознесенький, а пару тижнів пізніше прибув архиєп. Ніколай Ярушевич. Цей останній і об'явив єпископам: Олександру Іноземцеву, Олексію Громадському, Симону Івановському, Антонію Марценкові та Полікарпу Сікорському, щоб вони обов'язково виїхали в Москву до місцеблюстителя патріяршого престолу митрополита Сергія Старогородського та зложили перед ним покаяння за гріх приналежности до Православної Автокефальної Церкви в Польщі. Звичайно, що це була ганебна політична акція, яка нічого спільного з церковними канонами не мала.

Архиєп. Олексій негайно поспішив у Москву та склав там вимушене і повне приниження покаяння. Як пізніше оповідали близькі і довірені йому люди, це покаяння мало чим різнилося від тих зневаг, яких зазнавали переможені руські князі в татарській орді. Арх. Олексію довелося зняти з себе панагію, хреста та клобука, висповідатися у свому гріхові та, стоючи на колінах перед митр. Сергієм, одержати вже з його рук ці архиєрейські реґалії.

Повернувся арх. Олексій з Москви цілком „очищеним" від автокефальної єресі та з новим титулом арх. Крем'янецького і Тернопільського, тобто з юрисдикцією обмеженою лише до одного Крем'янецького повіту. Тому, що на Тернопільщині в той час ще не було ані однієї православної парафії, додання до титулу ще й „Тернопільського" виразно вказувало на те, яку саме акцію намірялася провести червона Москва на релігійному відтинку в Галичині.

Щождо інших єпископів, то всі вони не надто поспішали до Москви з принесенням покаянної. Вл. Олександер, катедра якого була в Пінську, на Поліссі, відмовився їхати до Москви. За цей непослух його було негайно звільнено від керування Поліською єпархією та перенесено в стан спочинку.

Які ж в даному випадку бли застосовані канони? Чи думав над цим о. Сагайдаківський та невже, будучи так засліплений своїм москофільством, не бачив явної узурпації та кпинів з усяких не тільки канонів, але й кпинів над звичайною людською етикою.

Вл. Симону і вл. Антонію, як вікарним, а значить менш відповідальним за управління, пощастило перечекати в своїх закуткових місцевостях, одному в с. Дермані, а другому в м. Камінь-Каширську.

Та найгірше була справа з вл. Полікарпом. Він також був вікарним єпископом, але мав свій осідок в обласному м. Луцьку та свою катедру в Луцькому соборі. Очевидну неправду пише автор „Спогадів", що арх. Ніколай Ярушевич, який від совєтської влади отримав особливі повновластя на цих західньо-українських землях, був, мовляв, у такому скрутному положенні, що не мав де оселитися, що він, мовляв, просився у комірне до архиєп. Олексія, але той йому відмовив. А от вл. Полікарп, як твердить автор, сам попросив арх. Ніколая оселитися в його Луцькій присоборній резиденції.

Читаючи такі нісенітниці, яких чимало у цих „Спогадах", мимоволі дивуєшся — пощо все це було видумувати та представляти большевицьких висланців у привабливому світлі, і як ревних, зі сльозами, молитвенників, і як ревних та палких проповідників, і як улюбленців віруючих людей м. Луцька і т. ін. Та й взагалі з його надто суб'єктивних писань виходило, що арх. Ніколай був у Луцьку немов „странніком бездомним", немов гостем вл. Полікарпа. Тільки дивна річ, чому ото вл. Палікарп був затиснений в одну кімнату, а у всьому церковному домі вигідно „расположілся" отой непрошений гість з Москви. Чому вл. Полікарпа негайно було позбавлено не тільки своєї катедри, але навіть титулу єпископа Луцького та дозволялося служити в цій катедрі лише тоді, коли його потребував арх. Ніколай?

Большевикам була добре відомою діяльність вл. Полікарпа в минулому, його праця в уряді УНР, його церковно-національна діяльність на Волині, і тому вповні зрозуміло, що вл. Полікарп повинен був зберігати особливу обережність та бути найбільш коректним у відношенні до арх. Ніколая, який користався повним довір'ям Кремлю від перших років захоплення влади большевиками та вважався одним з основоположників нової совєтської церкви, що стала на повну співпрацю з совєтською владою. Треба думати, що цей безпосередній нагляд арх. Ніколая над вл. Полікарпом і допоміг останньому пережити цих неповних два роки під большевицькою окупацією.

Коли ж наступила німецька окупація, то вл. Полікарп і вл. Олександер негайно ввійшли в контакт зі своїм кірієрархом митр. Діонисієм, що було доцільним і не суперечним з будь-якими церковними канонами.

Натомість арх. Олексій Громадський залишився вірним московському місцеблюстителеві митр. Сергієві. Будучи відділеним від свого зверхника в Москві діючим фронтом, будучи під німецькою владою він, з кількома однодумними єпископами москалями, оголосив себе головою Української Автономної Церкви та екзархом московського патріярха.

Свідоме українське духовенство та визначні громадські діячі вказували вл. Олексієві на всю недоречність його поступовання, дораджувало йому офіційно зірвати з Московським патріяршим місцеблюстителем та негайно відновити свої зв'язки з митр. Діонисієм. Всі такого роду пропозиції він відкидав з обуренням, навіть про це не хотів і слухати.

Коли одного разу після святкової трапези гурт священиків обступив вл. Олексія і всі однодумно почали його переконувати на підставі його ж власних писань та на підставі всіляких церковних канонів про безпідставність підлягати Москві, то він, що вважався одним з видатних каноністів у православній церкві між іншим сказав таке: „Та залишіть канони! Канони писали такі, як ми — для таких... як ви!" Він свідомо випустив одне слово. Але співрозмовники зрозуміли.

До своєї автономної формації, що мала єпископів москалів, арх. Олексій з певних тактичних міркувань та з міркувань чисто пропоґандивних, намагався залучити й арх. Холмського Іларіона Огієнка, обіцяючи йому Київську митрополичу катедру, а можливо навіть катедру митрополита всієї України. І як це не дивно, арх. Іларіон Огієнко легко погодився та сприйняв за чисту монету ці підступні і лицемірні обіцянки. Звичайно, що цей альянс був чисто деклярративний, але арх. Олексій зручно використовував популярне ім'я вл. Іларіона в боротьбі з УАПЦ і тим наробив багато лиха українській справі.

Про відродження вдруге в Україні Української Автокефальної Православної Церкви та про очолення її вл. Полікарпом стало відомо совєтському митр. Сергієві, який тоді перебував уже далеко від Москви, в якомусь захолустному містечку над Волгою. Сам факт повстання вдруге УАПЦ для совєтської влади був дуже неприємним і з багатьох міркувань невигідний. Тож з наказу влади митр. Сергій збирає кількох вцілілих ще по таборах єпископів та чинить заочно суд над вл. Полікарпом, і нікчемно маніпулюючи канонами, видає на нього сташні прокляття і заборони, включно навіть з позбавленням єпископського сану.

[Продовження буде]

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

КОМІТЕТ СТРИЙЩИНИ

повідомляє, що на

ЗБІРНИК СТРИЙЩИНИ,

який віддано до друку, зложили свої датки слідуючі земляки:

По 1000.00 дол. — Зенон Петиш, 925.00 дол. — Михайло Танський; по 100.00 дол. — д-р Володимир Вірщук, Стефанія Диба, Марія Палідвор, Надя Попель, д-р Юрій Попель, сл. п. Петро Блищак; 85.00 дол. — Е. О. Держко; по 50.00 дол. — Олена Качала, Михайло Вірщук, Марія Овчинник, д-р Олена Скорецька, д-р Софія Мішкевич-Припхан, Оля і Роман Гаєтські; 40.00 дол. — Роман Соболь; по 30.00 дол. — Стефанія і Петро Ушак, Роман Кухта; по 25.00 дол. — Софія Тимцюрак; по 20.00 дол. — Цецілія і Володимир Дебайло, Олена Дуб, Марія Залєська, Оля Нагляк-Смороцька; по 10.00 дол. — Михайло Тимків, мґр Володимир Ничай, д-р Василь Ленцик, Данило Огородник, Юліян Вольфінґер; по 5.00 дол. — мґр Зенон Савицький, Атанас Федоляк.

По 50.00 дол. — Н. Н. через Ярослава Білинського — в пам'ять Володимира Білинського, Надя Кокольська у пам'ять проф. Миколи Кокольського, інж. Данила Баковича-Щуковського і Стефанії та проф. Івана Криницького.

Всім Вельмишановним жертводавцям складаємо щиру подяку і просимо дальші пожертви складати на адресу скарбника:

LEO SHTYNDA
1507 New Hyde Park Dr.
New Hyde Park, L.I., N.Y. 11040

ЄВГЕН СВЕРСТЮК...

(Закінчення зі стор. 1)

ційного етнічного патріотизму як протиставлення Шевченкові. Ляхи, жиди, німці віддзеркалюють це протиставлення.

Тут немає ворожости до нації (навіть в апотеозі помсти Ярема розуміє що жид — жертва між молотом і ковадлом), а документ з підписом Шевченка проти антисемітського випаду петербурзького журналіста В. Зотова (столичний журнал „Ілюстрації") абсолютно виражає його принципове ставлення до жидівської нації і відповідає його духові поваги. Цей дух пізніше заговорив устами, що посміли заманіфестувати свої політичні погляди „Народе, вік порізнений зі мною срамотою людської ворожди". Це голос П. Грабовського кладе межу наївности аморфно-етнічного патріотизму. Це вже голос політичної свідомости нації. Далі ми знайдемо десятки таких голосів і одкинемо крохоборів (?), які порпаються в епітетах „проти". В умовах вільної преси І. Франко писав багато на цю тему, багато мучився над цим питанням, поки не видеалізував народолюбця Вагмана в „Перехресних стежках". Але заповітне його слово „Мойсея" це не просто поема на біблійну тему — це твір національного генія про свій народ на паралелях духу народу жидівського...

...Якою мірою причетна до такого самоусвідомлення українська нація? Великою мірою, тим більшою. чим вища культура і національна самосвідомість особи. Сам я, далеко не найкраща і не найсвітліша крупинка української нації — зустрічав у простому народі найчастіше просто нерозуміння того, що таке антисемітизм, кому і навіщо він здався, нехіть говорити про жидів огульно. Зустрічав холодну підозру. „Вони нас усіх ненавидять!" Зустрічав закиди: „Жиди зв'язані всі кругом порукою". Зустрічав заздрість до їхніх багатств, чи іронію на рівні анекдотів. Рідко зустрічав суєтні версії про жидомасонів. Зустрічав усе, що є серед міщан, що далі в ліс, тим більше дров. Там усі всіх звинувачують безнаціонально, міжнаціонально і інтернаціонально. Я не беруся судити, чий міщанин кращий... Коли відкинути брудний намул — залишається фактом тенденція в українському народі мати з жидами спільні справи і цінити жидів більше ніж судити про їхні хиби. Ця позитивна тенденція завжди пересилювала ворожнечу насаджувану „divide et impera". І це головні чинники наших взаємин. Скільки я пам'ятаю українців різного віку і виховання — у них доброзичливе ставлення до Ізраїлю, незважаючи на щоденні ін'єкції радіо і преси.

...В українському самвидаві я не зустрічав жодної речі з антисемітськими нотками. На жаль вже в таборі я почув від приятелів сіоністів, що їм траплявся самвидав з антиукраїнськими нотками (як засіб підняти людей на виїзд до Ізраїлю). Якось з Москви Л. Плющ привіз „Протоколи сіоністських мудреців" з статтею, яка викривала фальсифікацію. Я ознайомився і десь це потонуло в паперах. „Протоколи" не мали читача, були мертвою грудою букв і паперу.

Зате широко ходила в українських хатах книга статтей Жаботинського — чесне і мужнє жидівське слово про тягар історії; про борг, про взаємний обов'язок.

Отже ми на доброму шляху гідности, самоповаги, взаємоповаги. Ми маємо печальний досвід фальшивої дружби під наглядом і знаємо, що коні в одній упряжці раби на плантації, міщани в одній черзі за привілеями, довір'ям і винагородою не можуть шанувати один одного, а дотикаються один одного колючим боком. І ми знаємо, що по-справжньому поважають один одного лише гідні і відповідальні господарі в своєму домі. В СРСР місце зустрічі людей національно і духово розкріпачених, одвертих — політичні табори. Я ж думаю, українсько-жидівський політичний альянс визначне зближення українців і сіоностів у таборах, скоріше давня традиційна позиція українців у таборах, політична одвертість і безкомпромісність була одиноко прийнятою сіоністам — людям прямим, принциповим, сповненим глибокого патріотизму й ідеалістичної любови до своєї історично духовної батьківщини — Ізраїлю...

...Єврейської проблеми змалку я не знав. У школу зі мною ходили жидівські діти. Суботу святкували і ніхто до них не мав жадної претенсії. Проблема виникла з приходом „перших совєтів" у 1939 році — нам сказали, що жидів нема, а евреї. Це поставило у фальшиве становище наш народ, який говорив по старому, і клясичну літературу, в якій слово „жид" — назва нації, аналогічно, як у поляків, і самих жидів, котрі посміхалися з привілею називатися по іншому і жартували: „І це все, що вони нам принесли?" Мої шкільні приятелі ще гостріше відчули проблему: вони змушені були в суботу ходити до школи. Один Бог знає скільки довелося за рік витерпіти маленькому 5-клясникові Іцикові, який носив пейси, молився і не брав пера до рук в суботу (мужнє серце, він тримався один).

Вибухла війна і жидівська проблема заглянула нам у вічі чорними дулами автоматів. Соромно було зустрічатися з одноклясниками. Страшно було, коли дехто з батькових приятелів добре знайомих нашій сім'ї на якийсь час втікали до нас з гетто на село. Страшно і недоцільно: „Там ще Бог зна як буде, а тут нагряне гестапо — і смерть". Село, що спало зачіплене жахом і боялось переховувати навіть власних дітей, яких забирали до Німеччини на роботу (ніхто ж не вірив, що повернуться!) Хто ж міг уявити, що за рік автомашини зможуть пробитися до сіл тільки у супроводі танків, що в райцентрі Горохів вони повісять на телеграфних стовпах 50 селян (з надписом „бандит") і розкинуть кумедні листівки проти українсько-сталінських націоналістів, а в 1944 році цих людей опору заклеймуть українсько-німецькими націоналістами. Тут у таборі часто переграють минуле. Що було б якби окупанти запізнались зі своїм страшним злочином лише за один рік? Ясно, де були б ті жидівські хлопці, які в гетто відстрілювались з пістолів. Розповідають про вірність і гідність тих жидів, які були в УПА. Можна уявити, який міцний фундамент солідарности утвердила б ця спілка обох націй, що раніше лише сподівалася: а може зараз не наша черга першими під косу? ..."

Управа УМ...

(Закінчення зі стор. 1)

ще до 1,000 осіб. Бо хоча досі пророблена велика робота і завдяки СУА Музей існує, і то на професійному рівні, — продовжував д-р Б. Цимбалістий, — і хоча закуплено будинок і заанґажовано професійних людей, але цей Музей можна і треба поширити, а то й закупити більший будинок, а це вдасться тільки шляхом здобуття відповідно високого капіталу від української спільноти, що своєю дорогою уможливить здобути міські і стейтові субсидії. Тоді можна б думати про різні відділи в Музеї, бо крім відділу народного мистецтва, повинен ще бути і відділ образотворчого й релігійно-церковного мистецтва, як теж відділ історичний з підвідділом історії Українського поселення в Америці. А також цього роду музей повинен би мати ґалерію, щоб виставляти сучасне мистецтво, окрему залю для доповідей і зустрічей чи висвітлювання фільмів приміщення для різного роду робітень і виховних програм. На думку д-ра Цимбалістого, — розбудова Українського Музею до таких розмірів, після створення Гарвардського Центру, буде найтривалішим здобутком теперішніх поколінь нашої еміграції". Опісля д-р Цимбалістий висловив припущення, що у такій великій потребі — громадянство готове включитися, а це дало б прекрасні результати; якщо б членство УМ зросло до 3,000 Музей зміг би отримати великі стейтові і міські субсидії. Що означають навіть невеликі фонди, може засвідчити факт, що Управа закупила унікальні речі з Европи, — сказав голова Українського Музею.

У дальшому висловлювали свої погляди й інші члени Управи. Д-р Климентій Рогозинський наголосив вагу особистих контактів чи то в кампанії здобування членів, чи то рідкісних речей, таких як: відзнаки, поштові значки, медалі ікони тощо, які знаходяться у приватних колекціях окремих осіб. Д-р Рогозинський був також за співпрацею з іншими музеями, такими, як в Бавд Бруку, Стемфорді, Музеєм УВАН-у і НТШ-А. Пані Любов Дражевська ще раз висловила прохання, щоб редакція „Свободи" і англомовного „Українського Тижневика" і в майбутньому поміщували матеріяли, які стосуються і поточних справ УМ і їхньої роботи в загальному. Пані Марія Савчак звернула увагу на відкриття виставки Музею — „Писанка", яка почалася 23-го березня ц. р. і триватиме до 13-го травня. Пані наталка Хитра-Рибак передала бажання Управи УМ до редакції „Свободи", щоб УМ міг одержати сторінку у „Свободі" для друкування їхніх матеріялів. Розповідаючи про діяльність Музею, вона між іншим сказала, що УМ висилає картки писанок і кераміки до різних американських товариств. Деякі з цих культурних установ звернулися до УМ з проханням дозволити вживати їх як запрошення на їхні власні програми. Досі УМ отримав різні рецензії на сторінках американських газет, а поміж ними „Ню Йорк Таймсу", який звернувся за інформаціями про Музей. Пані Хитра-Рибак заявила, що якщо УМ отримає від української спільноти повну підтримку — тоді вони сподіваються отримати допомогу, зокрема від Ради для Справ Культури. Вона також повідомила, що УМ влаштовує виставку від 9-го до 15-го квітня у Сити Корп. Сентер. Д-р Зофія Сивак наголосила вагу публікації в американських газетах, вважаючи, що в цій справі допомогли б особисті зв'язки. В загальному кожен член Управи, відтворюючи тло праці Музею і наголошуючи його вартість, старався новою думкою чи концепцію знайти розв'язку, в який спосіб не тільки можна б скріпити авторитетний стаж Музею, але й заразом його розбудувати.

На відхідному д-р Б. Цимбалістий сказав, що „треба старатися створити такий атрактивний музей, щоб для кожного було честю не тільки вступити в його членство, але й щоб він подарував для музею якийсь рідкісний експонат.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ВОТЕРВЛІТІ

Вотервліт, Н. Й — Заходом управи й учительства Школи Українознавства Олбанської Округи у Вотервліті відбудеться тут у неділю, 1-го квітня в 5-ій год. по полудні в залі Українського Клюбу, 402, 25 вулиця, Шевченківський концерт. У програмі бере участь шкільна молодь і діти зі світлички 99-го Відділу СУА у Вотервліті.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

бл. п. АННИ МУСІЄНКО

Матері Тамари Кардашинець, $ 161.00 зложили на сиротинець у Бразилії.

СПІВПРАЦІВНИКИ В-ВА „СВОБОДИ" і ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ

Ділюся сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 14 січня 1979 р. по тяжкій недузі в м. Добромиль, Львівська обл., Україна, упокоївся на 84 році життя мій Найдорожчий, одинокий Брат

бл. п.

ІВАН МОЦЬО

нар. в селі Квасинина

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена 1–го квітня 1979 р. о год. 9:30 ранку в катедрі СВ. О. МИКОЛАЯ в Чікаґо, Ілл.

Прошу Родину в Україні, Приятелів і Знайомих згадати у своїх молитвах Покійного мого Брата.

Залишив у глибокому смутку:

дружину АНАСТАЗІЮ,
сина — МИХАЙЛА з Родиною
сина — ПЕТРА з Родиною
дочку — АННУ з Родиною
сім внуків і чотирьох правнуків
брата — в Америці

ОЛЕКСАНДЕР МОЦЬО

ПОДЯКА

З глибоким зворушенням, складаю сердечну ПОДЯКУ: панові Михайлові ІВАСІВЦІ, що з рамені Нюйоркської Групи Акторів Львівського Театру, замовив СЛУЖБУ БОЖУ І ПАНАХИДУ за спокій Душі, невіджалуваного мого Дружини

сл. п.

ВОЛОДИМИРА ТРАЧА — БЛАВАЦЬКОГО

у річницю Його смерти

Пароховi церкви св. Юра в Ню Йорку, о. докторові Володимирові Ґавлічеві, за відправлення цих Богослужб. Всім Товаришам, Друзям і бувшим поклонникам таланту і праці Покійного, що з'єдналися у молитвах за Його Душу.

Щире спасибіг, за щедрі пожертви на підтримку радіопрограми імені Володимира Блавацького у Філядельфії, Пя., в сумі: 285 дол., які зложили на руки пана Михайла Івасівки:

Люба і Роман Тимчук 30.00 дол.

По 20.00 дол. — Оля і Степан Крижанівський, Марія і Лев Рейнарович, Тамара і д-р Володимир Гординські, Рома Прийма-Богачевська, Валя Калин, Оля і Михайло Івасівка, Іна і Евген Голюка, Лідія і Леонтій Крушельницькі, інж. Іван Луцик, Михайло Пирський.

По 10.00 дол. — д-р Володимир Заньків, інж. Августин Сумик, Михайло Кондрат, Мирон Заліпський, Теодор Дякун, Володимир Дідик.

Разом: $ 285.00

Хай Господь добрий, нагородить всіх Вас щедротою своїх ласк!

Дружина і керівник радіо-програми ім. Вол. Блавацького Евдокія ДИЧКО-БЛАВАЦЬКА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього дня 16 січня 1979 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ З КОБЕРСЬКИХ ГОЛОВЕЙ

Цією дорогою складаємо щиросердечну подяку Родині, Приятелям та Знайомим, що своєю участю у похоронних відправах звеличали пам'ять Покійної та відпровадили Покійну на Вічний Спочинок.

Сердечно дякуємо всечеснішому о. ігуменові і пароховi д-р В. Ґавлічеві, ЧСВВ, за зворушливі слова над домовиною під час Заупокійної св. Літургії в церкві св. Юра та за відправлення похоронних обрядів.

Дякуємо щиро всч. о. І. Терлецькому зі Стемфорду за відправлення Парастаса та Панахиди дня 18 січня, як рівнож дякуємо Всч. о. С. Шевчукові за відправлення Панахиди дня 19 січня та що відвідав Покійну в шпиталі.

Щиро дякуємо п. І. Хоминові та Вш. членам чоловічого хору „Думка" за відспівання Панахиди.

Сердечно дякуємо за зворушливі прощальні слова на Панахиді: мгр А. Гординському, п-і О. Кіршак, гол. Окр. Управи СУА, та п-і М. Магун, гол. 1 Відд. СУА. Щира подяка п-і Валько за участь у похоронах із прапором 1 Відд. СУА.

Дякуємо щиро за вінки та коші квітів в пам'ять Покійної: Укр. Кред. Кооп. „Самопоміч"; УМСА Ретайрмент Фанд; 1-му Відд. СУА; д-р І. і М. Флис; д-р А. Лозинському, д-р В. Стек, Ґ. Толопко та Е. Сидор-Чарторийській; М. і Ю. Бокс; І. і П. Головей; В. і П. Олеськів та О. і Н. Музичка, Родині Колодій, І. і Е. Ґеба, д-р М. Клюфас, д-р Ю. і М. Гутник, та О. Кузик, Родині Вагнер, Родині Копач, Родині Мир, М. Кульбіцькій, Е. і Й. Керлайза, д-р В. і Р. Саляк, П. Кісіль, д-р М. і М. Стецьків.

Наша щира подяка д-р Ю. і М. Гутникам за Службу Божу і Панахиду в церкві св. Софії у Вашінґтоні в 40-ий день смерти Покійної, як також нашим В. і П. Олеськів за Службу Божу і Панахиду в каплиці дому св. Софії в Лондоні в 40-ий день смерти Покійної.

Похоронному заведенню п. Петра Яреми дякуємо за дбайливе переведення похоронів.

Сердечно дякуємо Родині та всім нашим Приятелям і Знайомим за вислови співчуття, моральну піддержку і поміч в часі нашого горя, за пожертви на Служби Божі за Упокій Душі Покійної і за пожертви на добродійні цілі в Пам'ять Покійної.

Хай Всевишній нагородить усіх Вас сторицею.

муж — МИХАЙЛО
доньки — ОРИСЯ САЛЯК з мужем ПЕТРОМ та донями ХРИСТЕЮ І ЛЯЛЕЮ
ЛЯЛЯ КЕКІШ з мужем БОГДАНОМ та донями УЛЕЮ І РОМЦЕЮ

•

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ зложили на бідних дітей в Бразилії

По 50.00 — М. і О. і Д. Савчин

По 30.00 — Я. Костирка.

По 25.00 — І. і І. і М. Бехтольд, О. Черник, Комітет Церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.

По 20.00 — А. Бідяк, О. і Л. Ґлют, Л. і Л. Зєлик, Б. Кекіш, Р. і Б. Ковалів, Е. і О. Куровицькі, Я. і І. Куровицькі, З. і В. Легедза, В. і О. Роговські, В. і А. Сафіян, Я. і К. Червоняк.

По 15.00 — Б. Карась, В. і А. Книш, О. і Д. Леськів, І. і І. Мокрівські, М. і М. Стецьків.

По 10.00 — М. і Е. Богдан, К. і М. Ваньо, О. і Д. Ґенза, Р. і М. Данилюк, А. Дідик, В. і Н. Дума, Б. і Л. Загайкевич, Е. і Е. Івашків, О. і Е. Кекіш, В. Лихолат, М. Лозинська, Й. і К. Ляхович, П. і Л. Михалевич, П. і М. Наконечні, А. і Т. Осадца, П. і Т. Панкевич, Ю. і О. Пастернак, Р. і Л. Раковські, С. і С. Савчук, Я. і К. Саляк, С. і А. Секрета, Л. Футала, Г. Цибульська, Я. і Л. Черник, П. і Т. Шайда, Ю. і Н. Штогрин.

По 5.00 — Д. Бойдуник, С. Карпінська, Л. Крупка, Ю. Рабій, М. Кузів, П. Літинський, Т. Падчак, Б. і О. Фостяк.

Разом: $ 750.00

На меморіял в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.

По 20.00 — П. і Н. Мельник.

По 10.00 — М. і Я. Гунчак, О. і О. Паславські, І і Е. Баран.

По 8.00 — А. Костів.

По 5.00 — М. і Е. Боднар, Р. Ґавур, О. і Я. Ганій, Н. Демидович, Д. Дмитренко, С. Кашуба, Е. Кіндзєльський, Й. і К. Ляхович, Д. і А. Мох, М. Наконечна, П. і М. Наконечні, І. і З. Раковські, С. і Е. Туринські; також зложили — Н. Грицишин, М. Ірас, П. Копєц, Г. Карась, А. Плескун, О. Шарван, Я. і А. Швайка.

Разом: $ 135.00

Щиро дякуємо
Родина

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

У червні відбудуться Спортові Ігрища Українських Спортових і Молодечих Організацій

Дня 4-го березня ц. р., в домі УСО „Тризуб" у Філядельфії відбулися чергові наради Делеґатури УСЦАК-Схід, під час яких схвалено пожвавлену діяльність, та намічено відбути 8-мі Спортові Ігрища Українських Спортових і Молодечих Організацій 30-го червня і 1-го липня на оселі СУМА в Елленвіллі, Ню Йорк.

У нарадах узяли участь: голова Делеґатури УСЦАК Схід М. Стебельський, який проводив нарадами, інж. Я. Козак — заступник, Я. Петрик — голова Контрольної комісії, О. Твардовський — пресовий, Р. Глушко — ланковий копаного м'яча, В. Лойко — ланк.наст. тенісу, інж. Я. Рубель — ланковий лещатарства, інж. Ю. Савчак — ланковий тенісу, Р. Савчак — член Ради УСЦАК і А. Скульський — представник УСО „Тризуб"

Вступні інформації про сучасний стан Делеґатури подав голова М. Стебельський, який теж закликав представників усіх спортових осередків до пожвавленої праці та до участі в назначених уже раніше весняних спортових імпрезах.

Першою такою імпрезою будуть весняні плавацькі змагання УСЦАК - Схід, що відбудуться під спонзорством Українського Народного Союзу з нагоди 85-річчя існування тієї установи, в басейні середньої школи Колюмбія в Мейплвуді. Цими змаганнями проводитиме ланковий д-р Р. Слиж разом із Адріяном Лапичаком-секретарем і інж. Ю. Грабом — головним суддею та кількома іншими діячами Делеґатури.

Черговою більшою імпрезою буде відбиванковий турнір УСЦАК-Схід, що теж відбудеться в спортових залях середньої школи Колюмбія в Мейплвуді в суботу, 28-го квітня ц. р. Провідником цього турніру буде ланковий А. Лапичак, а в Проводі працюватиме ряд осіб, що їх запросить ланковий.

Як уже згадано, Спортові Ігрища мають знову відбутися на оселі СУМА, а до їх переведення обрано Провід під головуванням М. Стебельського.

Після вичерпання порядку нарад Управа УСО „Тризуб", влаштувала для учасників гостинне прийняття, під час якого учасники обмінювалися думками про дружню співпрацю і посилену активність усіх спортових осередків Делеґатури.

УАСТ „Леви" Чікаґо-віцечемпіоном Індор-турніру копаного м'яча

У днях від 12-го січня до 2-го березня ц. р., проходив в Чікаґо сімковий турнір копаного м'яча в закритій залі Арморі, в якому взяло участь 16 дружин, по 8 у Вищій і Першій Дивізіях. „Леви" виступали у Вищій Дивізії. У минулому році „Леви" з двома іншими дружинами здобули по 10 точок і тільки з причини гіршого відношення воріт, зайняли 3-тє місце.

Як і в минулому, цьогорічні розгривки відбувалися кожної п'ятниці вечорами і не зважаючи на снігові завірюхи (тільки одні змагання були відкладені) притягали багато любителів цього спорту.

У цьому році „Леви" знову здобули 10 точок нарівні з „Хорватами", одначе і цим разом з причини гіршого відношення воріт, мусіли задоволитися віцечемпіонатом турніру. Треба сказати, що в цьогорічному турнірі „Леви" грали дуже нерівно. В окремих змаганнях вповні домінували, деякі заледве виграли не згадуючи дві програні, одну з них з найслабшим клюбом „Ремс". Виступивши до цих змагань в резервовому складі, додатково один із змагунів був усунений з гри за неспортову поведінку. Брак змагуна у сімкових змаганнях — це велике послаблення дружини. Не зважаючи на дуже жертвенну гру інших змагунів, ці змагання „Леви" програли і цим самим прогайнували дуже добру нагоду здобути чемпіонат турніру. Дружини, що зайняли два перші місця були нагороджені відповідними Трофеями. Провідником дружини „Левів" був Анатолій Гординський.

Вислідн УАСТ „Леви"

Леви-Ґрін-Вайт 2:1
Леви-Кікерс 3:1
Леви-Ремс 0:2
Леви-Швабен 1:0
Леви-Р.В.Б. 4:1
Леви-Хорвати 0:4
Леви-Вісла 6:3

Кінцевий показник табелі турніру - 1979 року

1 Хорвати — 10:4 точки, 17:10 голі.
2 Леви — 10:4 точки, 16:12 голі.
3. Ґрін-Вайт — 9:5 точки, 13:9 голі.
4. Швабен — 9:5 точки 10:7 голі.
5. РВБ — 7:7 точки, 20:12 голі.
6. Вісла — 5:9 точки, 9:13 голі.
7. Ремс — 4:10 точки, 10:14 голі.
8. Кікерс — 0:14 точки, 5:23 голі.

Роман Б. Припхан

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ЗАТІСНЮЄТЬСЯ ПЕРСТЕНЬ...

(Закінчення зі стор. 2)

змоги економічно проіснувати на довшу мету. Знаючи про те, Москва вирішила провести напад на Шабо, в часі якого в кривавій масакрі згинуло з руки катанґських партизанів 200 білих, а решта в числі 2,500, разом з копальняними техніками та обслугою, втекло в паніці до Европи, залишаючи, хоч може на деякий час, цінні копальні міді та кобальту на призволяще.

На півдні червона зброя пливе невпинним руслом до африканських портів для скріплення боротьби чорних партизан з біло-чорним урядом в Родезії. Згідно з інформаціями західньоевропейської преси, в минулих місяцях виладувано в Танзанії 350 нових совєтських танків, типу Т-54, в Мозамбіку 150 танків та 30 боєвих літаків, типу МІҐ-21, а в Замбії величезну кількість ручної зброї, включно з міномeтами та ракетними малими стрільнами. Згідно з заявою проф. М. Лоув, директора Інституту Стратеґічних студій в університеті Преторії, Совєтський Союз прийшов до висновку, що більшість африканських держав економічно та політично заслабі, щоб протиставитися військовій інтервенції якоїсь суперпотуги.

Москва в Африці має буквально всі двері відчинені навстіж. Правда ЗСА дають африканським державам політичну та економічну допомогу, але з тим розумінням, що кожна з них сама буде ставити відпір совєтському тискові та евентуальній агресії. Цей перехід, на думку Лоува, є засуджений від самого початку на невдачу. Така політика, на його думку, це ховання голови в пісок та брак відваги глянути правді в вічі.

Тому не слід дивуватися, що американські союзники прийшли до переконання, що вони залишені Америкою на власні сили, і що вони самі мусять протиставитися совєтському визовові.

Цю саму думку висловив кол. англійський прем'єр Гіт в промові, яку він виголосив в Корнельськім університеті: „Европа не сподівається, що ЗСА візьмуть участь в якійнебудь акції в світі, щоб обстоятися за ними. Ми живемо в новім світі, в якому Европа мусить бути більший вклад для безпеки Атлантійського Союзу, як цілости.

У висліді, ми можемо передбачати в найближчім часі докорінну зміну та переставлення світових союзів, які можуть залишити ЗСА самітніми, без союзників та відізольовані від вільного світу. А Европа, якій загрожує безпосередньо совєтська небезпека, мусить для власної безпеки об'єднатися.

НЕП, ЧИ СПРАВЖНІ...

(Закінчення зі стор. 2)

що фактично робилося і робиться в СССР із поганими наслідками.

На 1985 рік в Китаї запроєктовано зібрати 400 мільйонів тонн зерна різного гатунку. Ця кількість фантастична, навіть для самих думаючих китайців. Помічається мовчазний відхід від „учення" Мао про шлях до соціялістичного суспільства. Ніхто в Китаї тепер не згадує про поборення „трьох великих різниць" — поміж селом і містом, поміж робітництвом і селянством і поміж фізичною та розумовою працею. Навпаки, помічається загострення іспитів у вищі школи з буржуазним наміром зменшити кількість студентів із села. Політика індустріялізації коштом села тільки побільшить різницю поміж селом і містом та заохотить до напливу селян у місто, що маємо в СССР, т. зв. урбанізація. Помічається також небажання людей із вищою освітою йти працювати на провінцію.

Денг любить повторювати: це не важливе якого кольору кіт — чорний він чи білий, аби ловив мишей.

„Група чотирьох", на думку Денга, воліє червоного кота, навіть тоді, коли він із лінивства не ловить мишей і вони зухвало лазять по ньому. Таку мову Езопа розшифрувати досить легко. Але тут мимоволі згадується совєтський анекдот: соціялізм можна збудувати, але жити при ньому не можна.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

В. БОРОВСЬКИЙ ДОПОВІДАТИМЕ ПРО М. РУДЕНКА В БАВНД БРУКУ.

Бавнд Брук, Н. Дж. — Братство св. Андрія при Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку влаштовує зустріч з наймолодшим дисидентом з України В. Боровським, який матиме також доповідь про життя і творчість сучасного поета Миколу Руденка, засудженого голову Української Гельсінкської групи.

Зустріч і доповідь з висвітленням прозірок відбудуться в неділю, 1-го квітня ц. р., о год. 12.30 дня в залі осередку Церкви-Пам'ятника.

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУДУТЬСЯ ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УККА

Вашінґтон, Д. К. (Відділ УККА). — Метрополітальний Відділ Українського Конґресового Комітету Америки у Вашінґтоні, Д. К., повідомляє складові громадські організації та платників УНФонду, що звичайні Загальні Збори Відділу УККА відбудуться у неділю, 1-го квітня ц. р. о год. 4:30 по полудні в залі Української Католицької семінарії св. Йосафата при вул. 201 Тейлор північний схід.

Пригадується, що у випадку, коли на означений час не з'явиться відповідне число представників більшости членів-організацій та постійних платників УНФонду, тоді Загальні Збори розпічнуться на одну годину пізніше, не зважаючи на число присутніх.

Пригадується також, що складові громадські організації, та їхні представники та платники УНФонду, щоб мати право голосу, мусять мати заплачені свої датки за останніх три роки.

Гостей та громадян, що цікавляться працею УККА радо привітаємо на зборах. На цих зборах передбачається присутність делеґата Централі УККА в Ню Йорку.

КОНЦЕРТ ПОСТОВОЇ ТРІОДІ

Ню Йорк, Н. Й. — В неділю, 1-го квітня ц. р., о год. 1:30 по полудні після Служби Божої в катедрі св. Тройці при 359 Брум вулиці відбудеться, заходами Об'єднання Українських Православних Сестрицтв, концерт Постової Тріоді з участю хорів катедри св. Володимира (диригент проф. В. Завітневич) і катедри св. Тройці (диригент пані Валя Наливайко).

ВІКТОР БОРОВСЬКИЙ ДОПОВІДАТИМЕ ПРО МИКОЛУ РУДЕНКА

Елізабет, Н. Дж. — Заходами 24-го Відділу СУА тут в суботу, 31-го березня ц. р., о год. 7-ій вечора у приміщенні Школи св. Володимира при 425 Ґрієр евеню доповідатиме Віктор Боровський, колишній в'язень психіятричних заведень КҐБ про Миколу Руденка. Він розкаже також про власні переживання в СССР. Три поезії М. Руденка читатимуть: Г. Король і О. Мельничук. Будуть висвітлені прозірки. Присутні матимуть змогу ставити питання доповідачеві.

Соціялісти здобули перемогу в льокальних виборах Франції

Париж, Франція. — Вислідн льокальних виборів до департаментів Франції, які є адміністративними одиницями цієї країни, виявили помітний зворот до ліва, при чому опозиційна партія соціялістів здобула найбільше число голосів.

Кінцеві вибори законодавців до половини департаментів Франції відбулись в неділю, 25-го березня. Соціялісти одержали 32.9 відсотка всіх голосів, комуністи здобули 17.3 відсотка, більше як неоґоллістська партія, що її очолює Жак Шірак, яка здобула 11.1 відсотка голосів. Урядова коаліція партій під проводом президента Валери Жіскара д'Естена одержала 22.4 відсотка, а менші незалежні партії — 11.2 відсотка.

Політичні аналітики уважають, що вислід виборів є своєрідним протестом населення Франції проти суворих економічних реформ уряду Жіскара. Вони вказують на подібну ситуацію в льокальних виборах в 1976 році й у міських виборах 1977 року. Однак у минулорічних виборах до парляменту Франції ліві партії не здобули сподіваних успіхів, як підкреслюють аналітики, стверджуючи, що льокальні вибори стають щораз то більше форумом протесту населення проти політики уряду.

Проспекти і потенціяли „Мюнхенського проєкту" на майбутнє

„Мюнхенський проєкт", як про це вже ми повідомляли, тепер знаходиться в стадії переорганізації, спрямованої на створення консорціюму з участю кількох зацікавлених високошкільних інституцій, які спільними силами могли б утримати й поширити таку програму та запевнити зацікавленим студентам більший вибір курсів, а також інших наукових і професійних можливостей під час їхнього побуту в Европі.

Не підлягає сумніву, що ті університети й коледжі, які беруть під увагу створення такого консорціюму, не є специфічно зацікавлені в створенні чи підтримці українознавчих студій. „Мюнхенський проєкт" викликав зацікавлення в Центрально-Мічіґенському університеті та в деяких інших високих школах переважно тому, що ця програма спрямовує свій фокус на сучасні політичні, соціяльні й економічні зміни в світі, шукаючи одночасно розуміння їхньої історичної й культурної ґенези та включаючи вивчення різних моделів тих змін.

Для включення українознавчих і сходознавчих студій в рамках цієї програми існує добра нагода, бо таку тематику в ділянці сходочи українознавства можна включити як „реґіональні студії" для більш конкретного прикладу модерних змін у світі та їхніх наслідків.

Нашим студентам, що в недалекому майбутньому можуть стати більш активними членами української спільноти, було б корисно знати не лише українську історію й культуру, а поєднати ті знання з проблематикою сучасного світу. Для тих американських і канадських студентів, які походять з неукраїнських родин, наявність українознавчих та сходознавчих курсів завжди буде доброю нагодою, щоб познайомитися з тією проблематикою, яка не входить в їхні курси загальних міжнародніх відносин. Тому треба було б зберегти в переорганізаційній стадії дотеперішню комбінацію між т.зв. ґлобальними й східньоевропейськими та українознавчими курсами. Цього можна було б досягти через запевнення того, що відповідна кількість студентів українського походження братиме кожного літа участь в такій програмі.

Українсько - Американська Асоціяція Університетських Професорів звертається із закликом до тих Колеґ, які працюють в університетах і коледжах із більшим скупченням студентів українського походження, щоб вони доклали всіх зусиль для організаційного включення своїх студентів у літні сесії „Мюнхенського проєкту".

Крім традиційної вже співпраці Українського Вільного Університету, буде пороблено заходи в напрямку затіснення зв'язків із Українським Науково-Дослідним Інститутом Гарвардського Університету та канадськими студійними центрами, зокрема в Торонто.

Успіх „Мюнхенського проєкту" у великій мірі буде залежати насамперед від зрозуміння й підтримки нашого громадянства та запомогово-братських, фінансово-господарських, професійних, станових, жіночих і молодечих організацій, які своїми щедрими пожертвами повинні забезпечити відповідну кількість стипендій.

Пожертви на Стипендійний фонд УААУП можна відтягати при річних податкових звітах, бо ВСІ датки є звільненими від оподаткування з кінцем 1978 року. Просимо ВЖЕ ТЕПЕР надсилати свої пожертви на таку адресу: Ukrainian American Association of University Professors, P.O. Box 491, Kent, Ohio 44240.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ТРАПИЛАСЬ ПОМИЛКА

В інформації „Відбулися наради директорів УІА", надрукованій у числі „Свободи" з 23-го березня ц. р. трапилась друкарська помилка. У 15-му рядку згори у перечисленні директорів Українського Інституту Америки пропущено прізвище інж. Андрія Пащука і недокладно подано прізвище д-ра Ростислава Сочинського. У другій колонці (10-ий рядок згори) має бути „інж. А. Пащук, голова програмової комісії".

Загальні Збори 32-го Від. УНСоюзу ім. Олега Ольжича в Філядельфії

Річні Загальні Збори одинадцяті з ряду 32-го Відділу ім. Олега Ольжича відбулися у неділю, 18-го лютого ц. р. у помешканні голови Відділу Ярослава Лебедя.

Збори відкрив голова Ярослав Лебідь, привітавши присутніх, а між ними і союзового організатора Степана Гавриша. Відтак він зарядив вшанування померлих членів та вибір президії для переведення зборів. Головою президії обрано Михайла Хомина, а секретарем мгра Володимира Яцева.

З черги відчитано протокол із 19-го лютого м. р., який прийнято одноголосно, а відтак приступлено до звітів уступаючої Управи. Ярослав Лебідь інформував, що був делеґатом на 29-ту Конвенцію УНСоюзу, співпрацював з секретарем Відділу, а головно допомагав йому в збірці членських вкладок і організуванню членів. Обширний звіт про загальну працю Відділу склав секретар Михайло Хомин. За його словами Відділ, який був заснований 1968 року вже тепер нараховує 239 членів і мав два делеґати на останню Конвенцію союзу, де він також був учасником. Запевненням розвитку Відділу є це, що департамент молоді нараховує 57-ро дітей. Коли говорити про фінанси, то в звітовому році зібрано для УНСоюзу членських вкладок на суму 13, 798.69 долярів. Звітуючи про фінанси секретар М. Хомин жалівся, що деякі члени за яких заплатив членські вкладки, не звернули йому тих грошей, і тому він поніс втрату. Касир Іван Хитрук інформував присутніх про тісну співпрацю з головою і секретарем Відділу. За Контрольну комісію звітував Михайло Сапіга, який висловив признання секретареві за старанне ведення книговодства і поставив внесок на уділення вотум довір'я уступаючій Управі.

По звітах відбулася широка речева дискусія, відтак Степан Гавриш висловив подяку секретареві Михайлові Хоминови за його віддану працю від початку заснування Відділу. При тому він поінформував присутніх про загальний стан Союзу, а зокрема зосередився над організаційною ділянкою, а також згадав про ювілейний рік Союзу, в якому є плян придбати 5,000 нових членів. По закінченню доповіді Степана Гавриша, присутні члени ставили йому ряд запитів, які відносилися до всіх ділянок праці цілости УНСоюзу.

З черги приступлено до вибору Управи Відділу на біжучий рік. Управу обрано в такому складі: Ярослав Лебідь — голова, Яків Пацовський — заступник голови, мгр Володимир Яців — секретар, Михайло Хомин — заступник секретаря, Іван Хитрук — касир і Іван Музичка — організаційний референт. На членів Управи обрано: Кляру Хомин, Ярослава Левандовського і Івана Дмитруса. Голова Контрольної комісії очолив Михайло Сапіга, а членами обрано Евстахія Максимюка і Петра Романишина.

По нарадах відбулася прощальна гостина, що її приготовив Михайло Хомин, який з цієї причини, що замешкує у Лігайтоні, Па., не міг дальше виконувати обов'язків секретаря.

С. Г.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА 31-го БЕРЕЗНЯ, 1979 Р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва „Вільні Козаки" 116 Відд., о год. 5:30 по пол. в залі Укр. Нар. Дому при Джеремія Аве. На порядку: звіти Управи і К. К. та вибір Управи на 1979 р. Участь членів Відділу обов'язкова.

УПРАВА

НЕДІЛЯ 1-го КВІТНЯ, 1979 Р.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Річні Загальні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 47 Від. відбудуться о год. 12-ій в полудне, в залі Укр. Церкви при 1826 Kenmore Ave., Bethlehem, Pa

УПРАВА